

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Slavē, mēle, noslēpumu par šo Miesu cildeno!”

Ar šiem Lielās Ceturtdienas himnas vārdiem mēs pagodinām Vissvētāko Sakramentu, kas pēc Kunga Pēdējo vakariņu sv. Mises tiek pārņemts svinīgā procesijā uz Pārņemšanas altāri, ko tautā bieži dēvē par “Tumsību altāri”. Svinēsim Trīs Lielās Dienas, kurās ticīgie ar dziļu godbijību slavēs Debesu Tēvu par Viņa sūtīto Glābēju grēka verdzībā nīkstošai cilvēcei, par kuras atpestīšanu Dieva Dēlam nācās atdod savu dzīvību uz krusta Lielajā Piektdienā. Pestītājs vēlējas, lai mēs nekad neaizmirstu šo Viņa bezgalīgās mīlestības upuri un pateiktos par to katrā Euharistijā, kuru Viņš iedibināja Pēdējo vakariņu laikā. Tā bija Pirmā sv. Mise, kuru Jēzus nosvinēja ar saviem apustuļiem. Starp tiem, diemžēl, viens to izdarīja nāvīga grēka stāvoklī, jo ar savu mēli bija nodevis Mācītāju jūdu augstajiem priesteriem, kuri tīkoja Viņu nonāvēt. Tieši Jūdasa Iskariota mēle kļuva par ļaunās nodevības instrumentu. Ar to viņš nodeva Cilvēka dēlu, iemūžinot savu vārdu visās paaudzēs kā Dieva Dēla nodevēju.

Ar mēli mēs varam Dievu slavēt, bet varam arī Viņu nodot, kad aprunājam citus, šaustām viņus ar savām asajām mēļu pletnēm kā ar pātagām. Var gadīties, ka citreiz mūsu aprunāšana var novest vienu otru jūtīgu personu pat līdz pašnāvības mēģinājumiem, kad esam to aptraipījuši ar lielu negodu. Viduslaikos par neslavas celšanu tādiem mēlnešiem publiski izgriezta mēli tirgus laukumā, lai iebaidītu citus netaisnīgi apmelnot nevainīgos cilvēkus. Un pareizi vien darīja! Ja cilvēks tik ļaunprātīgi izmantoja šo Dieva doto runas dāvanu, tad viņš to varēja arī pazaudēt savas vainas dēļ. Vēsturē bieži izgriezta mēli kādai svarīgai personai, lai tā nevienam neatklātu kādu ļoti nozīmīgu informāciju. Tā, protams, bija liela vardarbība pret tādu personu.

Ticīgie atnāk uz dievkalpojumu slavēt Kungu, bet pirms sv. Mises gandrīz regulāri klačojas baznīcā, stāsta visādus savus piedzīvojumus, sāk aprunāt draudzes locekļus, un tas viss notiek Jēzus klātbūtnē, kurš zem euharistiskajām Maizes zīmēm atrodas tabernakulī un dzird visu šo netīro šmuci, kas nāk caur ticīgo mēlēm pāri viņu lūpām. Kā Viņš jūtas, kad tiek ievainots ar mūsu mēlēm, kuras pēc brīža dziedās “Gods Dievam augstumos” un beigās ceps uz savām ugunīgajām mēlēm kā uz pannām Kristus svēto Miesu, kuru pieņems Svētās Komūnijas laikā? Vai tā nebūs kārtēja svētzādzība?

Padomāsim par to ļoti nopietni, lai mūsu mēle nekļūtu mums par mūžīgās nāves pildspalvu, kas parakstītu pazudināšanas spriedumu ellē. Ja esam atnākuši uz baznīcu, tad noskaņosim savu prātu un mēli tikai uz Dieva godināšanu un sirsnīgu lūgšanas sarunu vienīgi ar Kungu, nevis ar blakussēdētājiem. Nepārvērtīsim Kunga lūgšanu namu par tirgus bodi un tenkošanas vietu! Runāsim tikai labu par saviem tuvākajiem, tad mūsu mēle pareizi kalpos mūsu dvēseles pestīšanai!

Iesaku no sirds sev un daudziem citiem uzstādīt mēles gavēni šajā Lielā Gavēņa laikā kā mērķi, jo klusēšana palīdz saklausīt otru cilvēku, iedziļināties viņa problēmās, lai spētu viņam palīdzēt. Kamedūliešu tēvi praktizē savos klosteros klusēšanu kā lielu tikumu gandrīz visas savas dzīves garumā, tādā veidā sargājot savu mēli no liekvārdības un aprunāšanas tendencēm. Mums katram derētu kaut reizi dzīvē izdarīt tādas “klusēšanas rekolekcijas”, ko Baznīca mūsdienās piedāvā, lai ticīgie sakārtotu savas dvēseles bardaku, ko izraisa informācijas haoss galvā.

Lielā Gavēņa laiks strauji tuvojas uz beigām, un drīz jau varēsim atkal skandināt skanīgo “Alleluja” Lieldienu vigīlijas svētajā naktī, kad Kristus uzvarēs Nāvi un atjaunos dzīvības dāvanu, ko caur grēku mēs zaudējam. Izmantosim svētīgi šo žēlastību un nopelnu laiku, lai mēs sajustu patiesu prieku savās sirdīs, ka arī mēs līdz ar Kristu esam augšāmcelušies mūžīgajai dzīvei. Taču īsts prieks nāk no tīras sirds dziļumiem, kas ir attīrīta no visiem grēka gruziem. Izdarīsim labu un sirsnīgu grēksūdzi paši un pamudināsim uz to arī savus atsalušos ģimenes locekļus, lai Kristus žēlastība sasniegtu arī viņu sirdiņās.

Gribu aicināt draudzes jauniešus uz žēlsirdības akciju apciemot draudzes vecos, slimos cilvēciņus mājās un pansionātos, iepriecinot viņus ar nelielām dāvaniņām, kā to skaisti izdarīja pērn. Ir brīnišķīgi dalīties kristiešu priekā Lieldienu laikā ar tiem, kuriem šis prieks ir aptumšots caur vientulības un slimību sāpēm. Saziedosim nelielu summu šim cēlajam mērķim, kaut daudziem liktos, ka ziedot dievnama atjaunošanai ir svarīgāk. Tomēr Kristus gaida no mums arī šos mazos žēlsirdības darbus.

Turpinās līdzekļu meklēšana, lai varētu uzsākt dievnama glābšanas darbus. Paliek liela cerība uz Vācijas karitatīvās organizācijas “Bonifatiuswerk” piešķirtā ziedojuma otrās daļas summu, bez kuras šo darbu atsākšana nebūs iespējama vēl ilgi, par cik tāme ir ļoti dārga, bet mūsu iekrājumi nenosedz pat pusi no tās. Paralēli vēl būs jāmaksā būvuzraugam un projekta

autoruzraugam, kas arī sastāda lielu summu. Reāli šos glābšanas darbus potenciālā būvfirma, ar kuru ir ievadītas darījuma sarunas, varētu paveikt apmēram 4 mēnešu laikā, ja būtu vajadzīgās finanses, kurās ietilpst arī PVN 21% maksājums, par cik draudze nav PVN maksātāja, līdzīgi kā gandrīz visas citas Latvijas draudzes.

Dārgie draugi! Ar šīs avīzītes starpniecību es gribu uzrunāt arī citu draudžu ticīgos, kuri varbūt lasa mūsu mazo avīzīti, atsaukties uz mūsu lielo vajadzību un noziedot savu artaviņu Lielvārdes dievnama glābšanas darbiem. Visi mūsu dievnami Latvijā tiek uzturēti praktiski tikai caur ticīgo ziedojumiem, kuri to dara, gandarot Baznīcas 5. bauslim “Tev būs uzturēt savu draudzes baznīcu un tās kalpus!” Bet atbalstīt citas draudzes sagrautā dievnama atjaunošanu — tas jau ir liels žēlsirdības darbs, ko ticīgie dara, kristīgajā mīlestībā palīdzot bēdās nonākušajiem brāļiem un māsām. Ja katrs trešais Latvijas katoļticīgais noziedotu šīm vajadzībām kaut vienu eiro, mēs noteikti spētu tuvākajā laikā atjaunot sagrauto dievnamu un atgriezties tajā lūgties. Turpināsim lūgties šajā nodomā un ziedosim arī turpmāk! Tas ir vienīgais mūsu ceļš, ja gribam atjaunot savu mīloto dievnamu, kas stāv uz kalniņa kā vientuļš un ievainots stārķis ar salauztu spārnu, gaidot žēlsirdīgos sanitārus.

Lai Lielā Gavēņa cēlie mērķi piepildās un nes garīgo labumu mūsu dvēselēm, ka mēs kopā ar Kristu triumfētu par Viņa uzvaru pār Nāvi brīnišķīgajā Lieldienu naktī un priecīgi slavētu Debesu Tēvu par savu pestīšanu!

Gaišus, priecīgus un Uzvaras Ķēniņa svētības pilnus jums visiem Dieva Dēla Augšāmcelšanās svētkus novēl jūsu draudzes gans: *pr. Andris Solims*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Nedaudz par mani.

Es mācos Lielvārdes pamatskolā, 5. klasē. Agrāk uz baznīcu gāju tikai svētkos, bet kopš tā laika, kad piegāju pie Pirmās Komūnijas, un pēc tam mani iestiprināja Lielvārdes baznīcā, es eju katru svētdienu un sapratu, ka bez Baznīcas nevaru dzīvot. Ar prieku un tīru dvēseli piedalos svētajā Misē. Ļoti gribētu, lai ir vairāk pusaudžu un jauniešu, jo svētā Mise ir patiešām īsts prieks un laime. Es pateicos Dievam, ka mums ir tik jauks un labsirdīgs prāvests. Ļoti skumīgi, ka mēs nevaram lūgties savā mīļajā dievnamā. Ceru, ka kopīgiem spēkiem un lūgšanām izdosies atjaunot mūsu baznīcu.

Lai Dieva svētība jums visiem! *Elizabete Vingre*

Dievs, pasargā mūsu zemi!

Kad Dievs radīja zemi un piepildīja to ar dažādām radībām gan uz zemes, gan ūdenī un gaisā, tad Dievs redzēja to labu esam un Viņš radīja arī savas radības augstāko kroni – cilvēku, un

teica: “Ejiet un vairojaties, un piepildiet zemi!” Viņš iedvesa tiem savu garu un deva saprātu. Bet neteica to: “Ejiet un iznīciniet viens otru”, bet “palīdziet un atbalstiet viens otru!” Vēl pirms Kristus dzimšanas ciltis, kuras apdzīvoja zemi, sāka karot savā starpā un iekarot citu cilšu zemes un īpašumus. Tad Dievs sūtīja savu Dēlu Jēzu uz zemi, lai glābtu cilvēkus no pazušanas. Jēzus gāja uz šo grēcīgo pasauli, mācīja, dziedināja un sludināja Dieva vārdu. Bet ko darīja tauta un augstie priesteri - viņi nodeva Jēzu un piesita krustā. Viņa māceklis, kas viņam sekoja, to pārdeva bendēm par 30 sudraba grašiem. Gavēņa laikā, pārdomājot Jēzus ciešanas, rodas jautājums, vai mēs izprotam Jēzus bezvainīgo upuri par mūsu grēkiem? Laikam jau nē, jo bieži esam naidīgi viens pret otru. Šai sakarā atceros senus notikumus.

Bija karš, un cilvēki bija neziņā par savu likteni. Bet tuvākā nodevība sīta augstu vilni. Mana bērnība pagāja, dzīvojot pierobežā ar Baltkrieviju. Un, kaut biju mazs bērns, vēl tagad paliek dzīvā atmiņā to dienu notikumi, tā cilvēku nodevība pret kaimiņu vai sev netīkamam cilvēku. Kad vācu karaspēks okupēja mūsu zemi, baltkrievi cīnījās un izvērta lielu pretestību. Izvērsās plašs partizānu karš, ko vācieši centās apspiest, nodedzinot sādžas, sūtot jaunos cilvēkus uz koncentrācijas nometnēm. Ļoti bieži vācieši izrēķinājās, vecos cilvēkus un bērnus sadzenot kādā šķūnī vai baznīcā un sadedzinot. Man bija paniskas bailes, un es baidījies taisīt acis vaļā, lai neredzētu tos uguns stabus, kas pacēlās pret debesīm. Mamma ar vecomāti raudāja un lūdās, un teica, ka tur sadeg cilvēki, kuru dvēselītes paceļas debesīs. Kad vācieši atkāpās, tad nāca cilvēki bariem, lai lūgtu kaut kartupeli, jo viss bija iznīcināts. Kaut arī mums pašiem nebija nekāda rocība, cilvēki dalījās ar ko varēja. Un tad nāca baltkrievu bandu sirojumi naktīs, kad nāca vesela orda ar ieročiem un paņēma visu, gan ēdamo, gan drēbes, aizdzina arī lopus. Skapi iztīrīja pa tīro, vienīgi palika tas, ko mamma paspēja mums, bērniem, uzvest uz gultas, jo no bērniem neko neņēma. Kāpēc pieminu šo notikumu? Lai pastāstītu par cilvēku nodevību. Apmēram četru - piecu kilometru attālumā atradās robežsargu kordons. Un viens kaimiņš (Andra Grizāna vectēvs), riskējot ar savu dzīvību, ziemas laikā basām kājām un vienās apakšbiksēs aizskrēja un paziņoja robežsargiem, kuri tad sagaidīja sirotājus uz robežas. Bandīti sīvi pretojās apšaudes laikā. Un kāda bija cilvēku pateicība? Kad laiki mainījās, tas cilvēks, baidoties no represijām, bija spiests atstāt savas mājas, jo tie paši kaimiņi viņu nodeva. Kad sāka dibināt kolhozus, viņš atgriezās savās mājās, bet viņu neuzņēma. Jo tiem, kuri nebija kolhoznieki, uzlika lielus nodokļus, kādus nevarēja samaksāt. Kad viņš sapulcē piecēlās un lūdza viņu uzņemt, kaimiņš, kurš bija ciema priekšnieks, viņam teica: “Vai tu nezini kāpēc?” Rajona pārstāvis jau neko nezināja par pagājušajiem notikumiem, bet savējie to visu pienesā.

Tajā laikā jau nebija nekādu sakaru, un vācu laikā laida apkārtrakstus, lai kaimiņi to nodotu tālāk. Bija arī norādīts, cik minūšu laikā tas jānodod tālāk. Mans tēvs tajā brīdī kaut ko strādāja un gribēja pabeigt darbu, tāpēc 20 minūtes vēlāk aiznesa to apkārtrakstu kaimiņam, bet tas viņu nosūdzēja, un tēvam bija jāsež cietumā nedēļu, vēl saņemot pērienu, kaut nekas svarīgs nebija tajā aprakstā rakstīts. Gadu simteņi nāk un iet, bet cilvēks nemainās. Viņš kaļ savus atriebības plānus pret citiem. Izdomā arvien jaunus modernus iznīcināšanas ieročus. Iekāro sava tuvākā mantu, māju, sievu, vīru, slepkavo tos, kas traucē viņa biznesam, vai citādi traucē vairot viņa bagātību. Mēs esam pazaudējuši pazemību, līdzcietību pret tuvāko un iemantojuši lepnību un godkāri, pazemojot citus, tā vietā, lai viņus saprastu un uzklausītu.

Lai Dievs pieņem un uzklausu mūsu lūgšanas, ka mēs patiesi iemīlētu un atbalstītu viens otru arī mūsu draudzē!

Antoņina Ratnieks

Gavēnis

Ir atkal klāt gavēnis. Pārdomu, pārbaudījumu un izaicinājumu laiks. Tas ir laiks, kad mēs katrs esam aicināts doties savas dvēseles dziļumos, lai varētu attīrīt savu dvēseli no visa liekā un nevajadzīgā, kas tur ir sakrājies, ikdienas steigā palicis nepamanīts.

Īpaši labi šim nolūkam palīdz Krustaceļa lūgšanas, kad, pārdomājot Jēzus ciešanas un nāvi pie krusta, tu daudz labāk vari saredzēt savas kļūdas un grēkus, nožēlot un lūgt piedošanu un gandarīt.

Arī visas gavēņa laika dziesmas ir tik smeldzīgi skaistas, ka, klausoties tajās, tu jūti, kā dvēsele raud.

Katrs mēs gavēņa laikā esam kaut ko apņēmušies paveikt, vai no kaut kā atteikties. Lai mums visiem tas izdodas! Lai, svinot Kristus Augšāmcelšanās svētkus, mēs katrs būtu priecīgs un gandarīts par paveikto savas dvēseles labā!

Baiba Čubatjuka

Svētku gaidīšana!!!

Sveiki, dārgie lasītāji! Ir pienācis gavēnis, un mēs cītīgi gaidām Lieldienas. Katram šis laiks ir dots pārdomām un iekšējai attīrīšanai, bet tikai daudzi cilvēki to nesaprot. Gribu novēlēt savai draudzei neizklīst uz citām baznīcām, bet stipri turēties Lielvārdes mazajā katoļu draudzītē. Novēlu visiem stipru veselību un vel lielāku mīlestību uz Dievu.

ministrants Ivars Čubatjuks

Drīzs pienāks svētki

Marts jau galā, un jau pošas aprīlis uz saviem svētkiem - Lieldienām. Baznīcā ticīgie svin Jēzus Augšāmcelšanos, pateikdamies, ka Viņš par mūsu grēkiem tika sist krustā un nomira. Šie svētki Baznīcā ir ļoti lieli, lielāki par Kristus Piedzimšanu. Bet dažreiz mēs neiedomājamies, ka mēs ar savu klātbūtni baznīcā un ticību iepriecinām pašu Dievu. Tāpēc arī es

priecājos par tiem, kas atnāk uz baznīcu.

Lai ir slavēts Jēzus Kristus! *Edgars Čubatjuks*

Kristus leģenda

Šonakt, tad kad zvaigžņu stari
Sarmā sāk pār zemi birt,
Debess Valdnieks lejup sūta
Savu Dēlu ciest un mirt.

Visa zeme sāpju pilna,
Baigi vaidi augšup skan.
“Ej, mans Dēls, un māci viņiem
Sāpes ciest un ticēt man.

Ej un rādi, ka zem krusta
Vari iet un nepakrist.
Ej un ļauj tiem naida brīdī
Sevi pašu krustā sist.

Ej un māci, ka ikvienam
Viņa krusts tik tādēļ dots,
Lai ikviens pie mana Tēva
Spētu nākt reiz apskaidrots”.

Un no sava krēsla lejup
Kāpj kā bērns tad Kristus pats.
Klusi smaida Viņa lūpas,
Gaiši staro Viņa skats.

Un kaut zin Viņš — sāpju upē
Melnā vajadzēs Tam brist,
Neļauj dievišķīgai gaismai
Viņš no sava vaiga dzist.

Gaidās sastingst visa zeme,
Mēmi vēro ļaužu cilts,
Ka starp debesīm un zemi
Šajā naktī izaug tilts.

Un neviens vēl negrib ticēt,
Ka starp ļaudīm vienkāršs ies
Tas, kam Tēvs ir visu zvaigžņu,
Visu sauļu Kungs un Dievs.

Un neviens vēl negrib ticēt,
Ka pats Debess Valdinieks
Savam vienīgajam Dēlam
Baigo nāves kausu sniegs.

Augstu pāri zemei zvaigznes
Baltās sarmas rozēs zied,
Un arvien vēl Kristus klusi
Nesaprasts starp ļaudīm iet.

Un ik gadus, kad zem nastas
Mūsu pleci nolīkt sāk,
Viņš pa laukiem, Viņš pa ceļiem,
Viņš pa mežu takām nāk.

Un no Viņa acīm staro
Mūžam laipnais, siltais prieks.
Un Viņš katram acīs veras,
Gaišs un starojošs, un liegs.

Un Tam lūpas vēl arvienu
Čukst: “Mums krusts tik tādēļ dots,
Lai viņš atgriežas pie Manis,
Zvaigžņu gaismas vainagots”. *pierakstīja: V. Kalve*

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes draudzē Lielajā gavēnī

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;
10:40 – “Rūgtās asaras” dziedājums; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās (draudzes Krusta ceļš) pl. **17:00** pirms sv. Mises.

4.04. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise pl. **18:00** par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.

Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

5.04. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **18:00**.

Lielās nedēļas dievkalpojumu kārtība

14.04. – Kunga ciešanu jeb Palmu/pūpolu svētdienā pl. **11:00** — sv. Mise ar palmu/pūpolu svētīšanu un procesiju

(Sv. Krusta kapelā). Ziedojumī Rīgas Garīgā semināra uzturēšanai!!!

18.04. – Lielajā Ceturtdienā:

pl. **18:00** - Kunga Pēdējo vakariņu sv. Mise ar kāju mazgāšanas ritu. (Sv. Krusta kapelā).

19.04. – Lielajā Piektdienā

(jāievēro STINGRAIS gavēnis!):

pl. **13:00** - Krustaceļš (Sv. Krusta k.).

pl. **15:00** — Kunga ciešanu dievkalpojums.

20.04. – Lielajā Sestdienā:

pl. **11:00** - Sāpju Mātes stunda (Sv. Krusta k.).

21.04. – Kunga Augšāmcelšanās Lieldienu svētdienā:

pl. **0:00** – Lieldienu Vigīlija svētajā naktī (galvenais Lieldienu dievkalpojums!) (Sv. Krusta kapelā): uguns un ūdens un Lieldienu maltītes pasvētīšana; Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija līdz rītam. Došanās uz luterāņu baznīcu.

pl. **7:00** – Lieldienu Rīta slavas dziesmas - *Laudes*: dievkalpojums notiks luterāņu baznīcā Lāčplēšī!

pl. **7:30** – Kristus Augšāmcelšanās svētku procesija un Kunga Augšāmcelšanās svētdienas Dienas mise ar Lieldienu maltītes pasvētīšanu.

22.04. – Otrajās Lieldienās:

Lielvārdē dievkalpojums nenotiks, jo būs sv. Mises:

pl. **12:00** – Jumpravā;

pl. **15:00** – Madlienas pansionātā.

28.04. – Dieva Žēlsirdības svētki (Baltā svētdiena)

Uzmanību!

Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes kori!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā ministranti mūsu draudzē!!!

Sirsnīgi sveicam dzimšanas dienā:

ministrantu Jāni Vingri un Regīnu Bleideli 85 gadu jubilejā (1.04.); Anitu Ozolu un Mariju Pizāni 75 gadu jubilejā (2.04.); Anastasiju Skangali (12.04.); Ilzi Sniegu-Sniedziņu un Martu Pudniku (15.04.); Veroniku Kudeiko (16.04.); Tekļu Rubīni (22.04.); Tatjanu Sļadz (25.04.); Moniku Ozišu (27.04.) un citus.

Sirsnīgi sveicam visu draudzi, sevišķi draudzes aktīvistus, visus vecos, slimos un vientuļos Kristus Augšāmcelšanās gaišajos svētkos!
Mieru, prieku un mīlestību uz Dievu un tuvākajiem ikdienā!

Lai Godības Kungs bagātīgi atalgo ikvienu ziedotāju mūsu sagrautā dievnama atjaunošanas darbiem! Paldies par jūsu patriotismu!!!

Aicinām draudzes locekļus uz sestdienas talku 13. aprīlī, lai sakārtotu draudzes teritoriju pavasara laikam.

Dieva žēlsirdībai lūgšanās novēlam mirušos:

Ludmilu Viļumovsku (30.12.2018.); Mariju Griķīti (14.01.2019.); Annu Apšu (19.01.); Annu Līberi (21.01.); Artūru Zviedri (28.02.); Antoņinu Krūmiņu (04.03.); Lidiju Kukuli (21.03.).
Mūžīgu mieru viņu dvēselēm!

Klausieties un atbalstiet katoļu Radio Marija Latvija FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumus var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.: 29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv